

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Citroën Commerce GmbH

Strona pozwana: Zentralvereinigung des Kraftfahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauterer Wettbewerbs eV (ZLW)

Sentencja

Artykuł 3 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom w związku z art. 1 i art. 2 lit. a) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że koszty przemieszczenia pojazdu samochodowego od producenta do sprzedawcy, które obciążają konsumenta, powinny być uwzględnione w cenie sprzedaży tego pojazdu podanej w reklamie zamieszczonej przez przedsiębiorcę, jeżeli reklama ta, biorąc pod uwagę wszystkie jej cechy, stanowi w oczach konsumenta ofertę dotyczącą owego pojazdu. Do sądu odsyłającego należy zbadanie, czy wszystkie te przesłanki są spełnione.

⁽¹⁾ Dz.U. C 462 z 22.12.2014.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 29 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Niemcy) – postępowanie karne przeciwko Piotrowi Kossowskiemu

(Sprawa C-486/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Konwencja wykonawcza do układu z Schengen — Artykuł 54 i art. 55 ust. 1 lit. a) — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 50 — Zasada ne bis in idem — Dopuszczalność prowadzenia postępowania karnego przeciwko podejrzanemu w jednym z państw członkowskich po umorzeniu przez prokuratora postępowania karnego wszczętego przeciwko temu podejrzanemu w innym państwie członkowskim bez przeprowadzenia szczegółowego postępowania przygotowawczego — Brak oceny sprawy co do istoty]

(2016/C 335/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

Piotr Kossowski

przy udziale: Generalstaatsanwaltschaft Hamburg

Sentencja

Zawartą w art. 54 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Schengen (Luksemburg) w dniu 19 czerwca 1990 r. zasadę ne bis in idem, odczytywaną w świetle art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że postanowienie prokuratora kończące postępowanie karne i umarzające prawomocnie – z zastrzeżeniem wznowienia postępowania lub uchylecia postanowienia – postępowanie przygotowawcze prowadzone przeciwko osobie, bez nałożenia kary, nie może zostać uznane za prawomocne orzeczenie w rozumieniu tych artykułów, jeżeli z uzasadnienia tego postanowienia wynika, że rzeczone postępowanie zostało umorzone bez przeprowadzenia szczegółowego postępowania przygotowawczego, przy czym brak przesłuchań pokrzywdzonego i ewentualnego świadka mogą wskazywać na brak takiego postępowania przygotowawczego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 19.1.2015.